

Söndag 15 maj, 2022 Årgång 2

FEMTE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN - Att växa i tro

Joh 15:10-17 (Det är Jesus som säger följande) Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

*Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig. Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. **Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.***

”Jag förlåter dig aldrig!!! ...” Mängder med relationer och äktenskap har havererat med de orden. Det är svårt att älska, för gör man det då ingår även ge förlåtelse. Man kan lätt dra slutsatsen att vägra förlåtelse innebär en kärlekslös inställning.

Men, men, men ... hur felfria är du och jag? Orden: ”Jag förlåter dig aldrig!!! Det är ord som innebär dålig självinsikt. Vi önskar att vi är felfria – vi kanske till och med tror det! – men sanningen är: Ingen är felfri. Dagens text beskriver den ultimata kärleken:

Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.

Bibeln innehåller många ställen om kärlek respektive hat. Ett centralt ställe är Guds kärlek, som medförde att Gud sände sin son till oss.

Rom 5:8-9 Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden.

En despot tvingar fram sin vilja. Gud är ingen despot. Gud är fullkomlig. Hans fullkomlighet medför att han inte kan tvinga sin avbild, människan, d.v.s du och jag. Därför har vi fått en fri vilja. Det innebär att vi kan säga ja eller nej till Jesu försoningsgärning.

Då kommer frågan: Vill vi vara Jesu lärjungar? Paulus tar upp frågan avseende vem som vi tillåter leda oss. Vill jag vara Jesu lärjunge eller vill jag vara olydig, alltså bryta mot Guds vilja? Paulus skriver uttömmande:

Ef 2:1-10 Ni var döda genom era överträdelser och synder den gång ni levde i dem på denna tidens och världens vis och lät er ledas av fursten över luftens rike, över den andemakt som nu är verksam i olydnadens människor. Sådana var vi alla en gång, då vi följde våra mänskliga begär och handlade som kroppen och våra egna tankar ville, och av födseln var vi vredens barn, vi som de andra. Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom Kristus Jesus. Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus. Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Att förlåta och ge upp sin vrede kostar på. När Gud erbjuder mej villkorslös förlåtelse- och jag avvisar den – då väljer jag att sitta fast i min synd. Jag avvisar Gud, universums skapare! I stället låter jag *den andemakt som nu är verksam i olydnadens människor* leda mig. Jag vill helt enkelt inte bli förlåten.

Gud erbjuder oss en evighetsgåva. Varje människa gör sitt eget val. En fri vilja medför ett tydligt ja från dej och mej. Ett uteblivet svar är faktiskt ett nej.

Jag avslutar med att Jesus har definierat ursprunget till otydliga svar. Vem som inspirerar oss, när vi försöker slingra oss:

Matt 5:37 Vad ni säger skall vara ja eller nej. Allt därutöver kommer från det onda.